

वैदुरिकम् A maxim of Vidura (विदुरनीति); अथाह तन्मन्त्रदृशां वरीयान् यन्मन्त्रिणो वैदुरिकं वदन्ति Bhāg. 3. 1. 10.

वैदुषी, वैदुष्यम् Learning, wisdom.

वैदूर्यम् a. (-री or -र्यां f.) 1 Brought from, or produced in, Vidūra. -2 Eminent (अष्ट); को न्वयं नरवैदूर्यः Bhāg 10. 55. 31. -र्यम् [विदूरे गिरौ भवं श्यञ्] *Lapis lazuli*; Ku. 7. 10; Śi. 3. 45; भुवि वैदूर्यनिकाशशाद्वलायाम् Bu. Ch. 5. 9; (the cat's-eye gem; cf. मार्जारैक्षणपिङ्गलच्छविजुष् *Rājani-ghaṇṭu*); स्थाल्यां वैदूर्यमेषां पचति तिलकणानिन्धनैश्चन्दनाद्यैः Bh.

वैदेशिक a. (-की f.) [विदेश-ठञ्] Belonging to another country, foreign, exotic. -कः A stranger, foreigner; वैदेशिकोऽस्मीति पृच्छामि कः पुनरसौ जामाता U. 1.

वैदेश्यम् Foreignness.

वैदेहः [विदेह अण्] 1 A king of Videha; जनको ह वैदेहो बहुदक्षिणेन यज्ञेनेजे Bri. Up. 3. 1. 1. -2 An inhabitant of Videha. -3 A trader by caste. -4 The son of a Vaiśya by a Brāhmaṇa woman; Ms. 10. 11. -5 An attendant on the women's apartments. -हाः (m. pl.) The people of Videha. -ही 1 N. of Sītā; वैदेहिबन्धोर्हृदयं विद्रे R. 14. 33 (the final vowel in वैदेही being shortened.) -2 The wife of a merchant. -3 A sort of pigment (रोचना) -4 Turmeric. -5 A cow. -6 Long pepper.

वैदेहकः 1 A trader; गृहपतिवैदेहकतापसव्यञ्जनाः Kau. A. 2. -2 =वैदेह (4) q. v.

वैदेहिकः 1 A merchant. -2 A man of the Vaideha caste; Ms. 10. 36.

वैद्य a. (-द्यां f.) 1 Relating to the Vedas, spiritual. -2 Relating to medicine, medical. -द्यः [विद्या अस्त्यस्य अण्] 1 A learned man, scholar, doctor. -2 A medical man, physician; वैद्ययत्नपरिभाषितं गर्दं न प्रदीप इव वायुमत्यगात् R. 19. 53; वैद्यानामातुरः श्रयान् Subhas. -3 A man of the medical caste, supposed to be one of the mixed classes; (the offspring of a Brāhmaṇa by a Vaiśya woman). Cf. Mb. 13. 49. 9. -4 A man of a lower mixed tribe (the offspring of a Śūdra father by Vaiśya mother). -Comp. -क्रिया a doctor's profession, practice of medicine. -नाथः 1 N. of Dhanvantari. -2 of Śiva. -3 N. of a country. -बन्धुः Cassia Fistula (Mar. बाहवा). -मातृ, -सिंहा Gendarussa Vulgaris (Mar. अङ्गुला). -विद्या the science of medicine; also वैद्यशास्त्रम्.

वैद्यकः A doctor, physician. -कम् The science of medicine.

वैद्युत a. (-ती f.) [विद्युत् इदम् अण्] Belonging to or proceeding from lightning, electric; वृक्षस्य वैद्युत् इवामि-रुपस्थितोऽयम् V. 5. 16; U. 5. 13. -तम् The fire or lustre of lightning; पिशाङ्गवासा वनमालया बभौ घनो यथाकोडुपचापवैद्युतेः Bhāg. 1. 11. 27; 10. 36. 33. -Comp. -अग्निः, -अनलः, -वह्निः the fire of lightning.

वैद्योत a. Angry.

वैद्य a. (घी f.), वैद्यिक a. (-की f.) [विधित आगतः अण् ठक् वा] 1 Conformable to rule, settled, fixed, ritual; वैधी विचित्रा भवति प्रवृत्तिः Rām. ch. 6. 57. -2 Legal, lawful.

वैद्यस्यम् 1 Dissimilarity, difference. -2 Difference of characteristic qualities. -3 Difference of duty or obligation. -4 Contrariety. -5 Unlawfulness, impropriety, injustice. -6 Heterodoxy; शस्ते ब्रह्मर्षिणा तेन वैद्यस्यै सहिते कृते Rām. 7. 81. 19. -Comp. -समः (in logic) a fallacy based on dissimilarity.

वैद्यवः N. of Budha. -a. Relating to the moon; कलाकलापं किल वैद्यवं वमन् N. 1. 96.

वैद्यवेयः The son of a widow.

वैद्यव्यम् Widowhood; नववैद्यव्यमसहवेदनम् Ku. 4. 1; M. 5.

वैद्यस a. 1 Composed by Brāhma. -2 Derived from fate.

वैद्यान् N. of Sanatkumāra.

वैद्युरी Adversity.

वैद्युर्यम् 1 Bereavement. -2 Agitation, tremor.

वैद्युतम्, वैद्युति f. N. of a particular position of the sun and moon (योग), considered as very inauspicious and malignant.

वैद्युतिः 1 See वैद्युतम्. -2 The Yoga star of the 27th lunar mansion.

वैद्येय a. (-यी f.) 1 According to rule, prescribed. -2 Foolish, silly, stupid. -यः A fool, an idiot; प्रलपत्येष वैद्येयः Ś. 2; सर्वत्र प्रमादी वैद्येयः V. 2.

वैद्यतः A door-keeper of Yama.

वैनतकम् A vessel for holding or pouring out ghee (in sacrifices).

वैनतेयः 1 N. of Garuda; वैनतेय इव बिनतानन्दनः K.; R. 11. 59; 16. 88; वैनतेयश्च पक्षिणाम् (अस्मि) Bg. 10. 30. -2 N. of Aruṇa.

वैनत्यम् Humble demeanour.

वैनयिक a. (-की f.) 1 Pertaining to modesty, decorum, moral conduct, or discipline; आगता त्वामियं बुद्धिः स्वजा वैनयिकी च या Rām. 2. 112. 16. -2 Enforcing proper conduct. -कः A war-carriage.

वैनायक a. (-की f.) Belonging to Gaṇeśa; वैनायक्यश्चिरं वो बदनविधुतयः पान्तु चीत्कारवत्यः Mā. 1. 1.

वैनायिकः 1 The doctrines of a Buddhist school of philosophy. -2 A follower of that school.

वैनाशिकः 1 A slave. -2 A spider. -3 An astrologer. -4 The doctrines of the Buddhists. -5 A follower of